

здобувач звернутись за необхідною консультацією, викладач – надати її. Такий зв'язок забезпечують ресурси курсу *Чат, Форум*. Також здобувачі можуть спілкуватись один з одним, розвиваючи навички комунікації.

Отже, дистанційний курс з вивчення іноземної мови для дорослих здобувачів є зручним способом іншомовної підготовки в сучасних умовах. Оскільки дистанційне навчання характеризується гнучкістю, модульністю, економічністю, паралельністю, віддаленістю, дидактичною оперативністю, воно відповідає всім вимогам сучасної дорослої вмотивованої людини, яка вміє самоорганізовуватись, та прагне саморозвитку і самовдосконалення. Така форма навчання уможливило поєднання роботи з опановуванням іноземних мов. Подальших наукових розробок та досліджень, на нашу думку, потребують інші засоби дистанційного навчання дорослих під час іншомовної підготовки.

Список використаних джерел

1. Буркіна Н. В. Проектування методичної системи дистанційного навчання математики у вищих навчальних закладах : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Донец. нац. ун-т.. Донецьк, 2009. 243 с.

2. Морзе Н.В., Глазунова О.Г., Мокрієв М.В. Методика створення електронного навчального курсу (на базі платформи дистанційного навчання Moodle 3): навч. посіб. Київ, 2016. 40 с.

Галдецька І. Г.

кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри іноземних мов,
Національна академія внутрішніх справ

ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Юридична мова - це мова юристів з їх конкретною термінологією та особливим лінгвістичним стилем, який значно відрізняється від повсякденної мови. Перекладач повинен знати правову систему країни вихідної мови, термінологію і стиль, які використовуються в даній мові, а також мати поняття про правову систему країни, на мову якої здійснюється переклад. Юридичні документи, поряд з іншими видами вузькоспеціалізованої документації, відносяться до числа тих, що представляють для перекладу особливу складність. Це пов'язане з високим ступенем відповідальності, покладеної на перекладача за якість роботи, яка вимагає високого ступеня точності та правильності перекладу.

Помилки, допущені при перекладі юридичних текстів, можуть привести до неприпустимих наслідків. При перекладі тексту юридичного змісту діє принцип заборони зміни початкового тексту, тому перекладачеві забороняється усувати двозначність тексту. Проблема полягає в тому, що в текстах законів або інших юридичних документах зустрічаються двозначності або неясності, а перекладач прагне знайти точне значення і передати його. Виникає питання про те, чи існують які-небудь відмінності в правовій культурі, які зробили б переклад юридичних текстів неможливим або, принаймні, дуже складним. Труднощі перекладу правового тексту полягають не у відсутності термінології цільової мови, а скоріше в культурній різниці між джерелом і цільовою системою. Така неможливість перекладу буде існувати, наприклад, якщо в правовій системі країни, на мову якої перекладається текст, відсутній юридичний інститут чи установа, яка є в первісній правовій системі. Юридичні тексти характеризуються високим ступенем абстракції, складним понятійним апаратом, а також стилем, не завжди зрозумілим для непрофесіонала. На додаток до латинських термінів і абревіатур часто незвичайні або застарілі слова ускладнюють розуміння правових текстів [1, с. 85-86]. Юридичний переклад є одним із видів спеціального перекладу, об'єктом якого є передача засобами іншої мови правових письмових чи усних текстів. Юридичний переклад має ряд особливостей, з якими повинен бути обізнаним перекладач юридичного тексту, оскільки помилки у перекладі можуть призвести до конфлікту між сторонами юридичного дискурсу, судових позовів чи припинення співпраці. Цей тип перекладу не може бути здійснено без використання спеціальних пізнань у відповідній галузі права, без знання специфіки конкретного виду правовідносин [2, с. 12].

Перекладач повинен орієнтуватися у чинному законодавстві, а також володіти спеціальною лексикою і знати особливості використання іноземної юридичної термінології в конкретному контексті. До особливостей юридичних текстів можна віднести вживання спеціальної юридичної лексики, основну частину якої складають юридичні терміни та реалії; загальноновживаної лексики зі спеціальним вузькогалузевим значенням; скорочень, більшість яких зустрічається тільки в юридичних текстах; синонімів (парних та потрійних), що використовуються для позначення одного поняття [3, с. 12]. з метою уникнення двозначності; кліше та сталих виразів; запозичень з латинської та французької мов (які часто не перекладаються); слова давньоанглійського походження, які вийшли із загального вжитку; ідіоматичних виразів та фразеологічних сполучень,

які не вживаються чи рідко вживаються в літературній мові. При перекладі юридичних термінів з англійської мови на українську важливе значення має взаємодія терміну з контекстом, завдяки чому виявляється значення терміну. Так, наприклад переклад термінів indemnity, to indemnify, guarantee, warranty нерідко викликає труднощі в перекладі через їх велику контекстуальність. Перекладаються ці терміни просто як «компенсація збитку». Проте indemnity залежно від контексту може перекладатися «положення/норма/заява про звільнення від відповідальності / гарантія від виникнення матеріальної відповідальності / про гарантію компенсації виникнення шкоди/збитку» [4, с. 432] .

Загалом юридичні терміни мають такі самі шляхи передачі з англійської мови на українську як і всі інші терміни. Головною проблемою перекладу юридичних термінів та термінів-словосполучень є їхня багатозначність не тільки серед різних галузей науки але й всередині самої юридичної галузі текстів.

Юридичні терміни можуть мати інше значення на відміну від однакових за звучанням загальноживаних слів. Так, наприклад, іменник «verification» у загальноживаній мові означає «перевірка», «звіряння», а в юридичних текстах - «підтвердження під присягою». Аналізуючи семантичну структуру іменника «sentence» можна встановити, що він багатозначний і встановлює велике коло предметів та понять, залежно від сфери вживання. Але кожному значенню, в свою чергу, відповідає декілька українських слів, які в англо-українському словнику даються просто через кому. Так, перше значення – вирок, рішення (судове); друге – речення, фраза (грам.); третє значення – сентенція, вислів. [5, с. 25]

Переклад юридичних термінів вимагає від перекладача достатнього рівня обізнаності у відповідній галузі знань та чіткого дотримання мовних норм. Найбільш прийнятними для функціонування в термінології юридично-правової вважаються ті слова, які визнані більшістю спеціалістів, зрозумілі всім та які відображають суть явища або предмета. Сміслові значення терміна в юриспруденції лише тоді стає загальним надбанням, коли воно зафіксовано за допомогою чіткого терміна, що не припускає різних тлумачень, є простим та однозначним. Те саме стосується і його перекладу.

Список використаних джерел:

1. Сорокіна Г.М. Особливості перекладу юридичної термінології / Сорокіна Г.М., Томах Т.І. // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Термінологічні проблеми перекладу та навчання фахових мов». –

Харків: Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого. - 11.03.2015. - С. 85-87.

2. Вагапов А. С. Выбор адекватного лексико-фразеологического соответствия при переводе английских правоведческих текстов [Электронный ресурс] / А. С. Вагапов – Режим доступа до ресурсу: http://zhurnal.lib.ru/w/wagarow_a_s/my-art.shtml

3. Шумило І. І. Особливості перекладу юридичних текстів / І. Шумило, Т. Сніца // Філологічний дискурс. – 2016. – Вип. 4. – С. 266-272

4. Бесараб Т. П. Особливості перекладу юридичної термінології США та Великобританії [Текст] / Бесараб Т. П., Павлюк М. М. // Сборники научных работ НТУ «ХПИ»: Проблеми та перспективи формування національної гуманітарно-технічної еліти № 28-НТУ «ХПИ», 2010. – С. 421-437.

5. Карабан В. І. Переклад англійської наукової та технічної літератури : лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні труднощі / В. І. Карабан. – Вінниця : Нова книга, 2001. – Ч. 2. – 304 с.

Гафісова А. Е.,

курсант,

Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

Науковий керівник: Новицька І. В.,

викладач кафедри гуманітарних
дисциплін та психології поліцейської

діяльності, Дніпропетровський

державний університет внутрішніх справ

ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК ОДИН ІЗ КОМПОНЕНТІВ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

На сьогодні проблема вивчення іноземної мови співробітниками поліції є достатньо актуальною, адже ці знання допомагають розширити комунікативні можливості працівників Національної поліції і відкривають нові горизонти професійної компетентності. Високий рівень володіння іноземною мовою у наш час є запорукою професіоналізму та кар'єрного зростання.

Проте, попри очевидні переваги володіння кількома мовами, і всупереч тому, що Україна взяла курс на Євроінтеграцію, котрий передбачає обмін досвідом роботи, зокрема, й у сфері Національної поліції, можна констатувати збільшення кількості людей, які стверджують: «Українці повинні знати та вивчати саме рідну мову».